

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **ZVU STROJÍRNY, a.s.**
se sídlem 500 04 Hradec Králové, Kampelíkova 758/4
zastopeny JUDr. Tadeášem Petrem,
advokátem se sídlem Advokátní kancelář PEYTON legal, s.r.o.
186 00 Praha 8 – Karlín, Sokolovská 668/136d

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
se sídlem 746 01 Opava, Kolářská 451/13

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2018, čj. 3203/1.30/18-5,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2018, čj. 3203/1.30/18-5 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám zástupce na náhradě nákladů řízení částku 22.921 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Oblastní inspektorát práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj v Hradci Králové rozhodl dne 6. 3. 2018 o uložení pokuty 200.000,- Kč za spáchání správních deliktů na

úseku bezpečnosti práce, když s odkazem na ustanovení § 30 odst. 1 písm. g) a písm. r) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, shledal jednak porušení ust. § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí (dále jen „nařízení vlády č. 101/2005 Sb.“), bod 3.3.6 přílohy k tomuto nařízení – zde se jednalo o zadokumentování odkrytých zapuštěných kontejnerů pod úrovní podlahy na pracovišti žalobce, jednak bylo shledáno porušení § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí (dále jen „nařízení vlády č. 378/2001 Sb.“), když bylo shledáno, že byla provozována pásová bruska na broušení kovů bez ochranného krytu převodovky lafety. Tato zjištění učinil kontrolní orgán na pracovišti žalobce v Hradci Králové – Kukleny, Kampelíkova 758/4, v hale D – malá obrobna, Karusel SK 25A a Karusel SK 50A dne 10. a následně 16. listopadu 2016, druhý delikt pak je popisován z pracoviště na adrese Pražská třída 322/4, s datem kontroly 11. listopadu 2016.

2. Žalovaný jako odvolací orgán rozhodnutím ze dne 13. 11. 2018 zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil. Uvedl, že dne 21. 4. 2017 byl vydán oblastním inspektorátem příkaz čj. 7628/8.30/17-4, v němž byly popsány skutkové okolnosti kontrolních zjištění, a žalobci byla uložena pokuta ve výši 250.000,- Kč, proti tomuto příkazu byl podán žalobcem odpor, kterým byl příkaz zrušen. Následovalo ústní projednání věci, z něhož byl pořízen protokol ze dne 23. 5. 2017. V průběhu dalšího období byli ve věci vyslýcháni svědci, zejména pracovníci žalobce z výše uvedených úseků, konkrétně V. S., P. K., M. J. a R. R., v dalším období pak F. Š., R. H., A. K. a J. O., D. F. a O. V.. Následně proběhlo i místní ohledání obou Karuselů SK včetně zapuštěných kontejnerů, žalovaný vyzval žalobce k předložení různých důkazních listin a následně bylo vydáno rozhodnutí ze dne 7. 3. 2018.
3. Rozhodnutí orgánu I. stupně popsalo kontrolní zjištění, dále pak vyjádření právního zástupce žalobce, který k prvnímu správnímu deliktu uvedl, že obsluhy strojů musí participovat na uklízení špon, buď povolají šponaře, případně nahlásí blízkost zaplnění kontejnerů mistrovi, aby tyto povolal. Šponař uklidí pracoviště odlklizením špon z okolí karuselu do bunkru s kontejnerem, šponař i obráběč mají průkazy vazače břemen a jeřábніка. Je-li kontejner plný, přivezou dálkovým ovládáním jeřáb, připojí hák na poklop, tento zvednou, přesunou na stranu, připojí hák na kontejner, vytáhnou kontejner zaplněný šponami a přivezou nový, ten usadí do bunkru a uzavřou poklop. Pracoviště nelze při těchto operacích těsně ohradit řetízkem, a provádět přitom ještě vazačské a jeřábnické práce. Vytahovat kontejner jeřábem přes ohrádku s řetízky ani není technicky možné. Vazač s obráběčem navíc musí během výměny kontejneru vykázat člověka, pokud ten porušuje předpisy a zdržuje se v blízkosti břemene. V okamžiku kontroly dne 10. 11. 2016 vazač P. K. hodlal oba kontejnery vyvézt, neboť byly téměř plné, oba bunkry jsou blízko sebe, proto je šponař těsně před příchodem kontroly odkryl pomocí jeřábu, sundal poklop a řetízky a první sloupek u SK 25. Když spatřil příchod, umístil u bunkru částečně červenobílou pásku a odešel, kontrola mu nebyla příjemná. Průběh dále sledoval od sousedního stroje vzdáleného několik metrů, proto nebyl přímo u otevřených a částečně neohrazených bunkrů s kontejnery. K druhému deliktu pak zástupce žalobce vypověděl, že místní provozní bezpečnostní předpis stanoví, že provoz brusky musí probíhat s nasazenými kryty – bod 3 písm. c). Uvedení stroje do provozu s odmontovanými kryty je zakázanou operací. V době kontroly byl z brusky sundán jen jeden kryt, zelený, který kryje převodovku posunu lafety, ostatní kryty byly řádně

nasazený. Hřídel se však otáčí velmi pomalu, riziko škody na zdraví je již jen z tohoto důvodu nízké. Navíc vlastní brousící hlava je vzdálena vždy přibližně 2 m od obsluhujícího pracovníka. Brousí brusný papír, ale ani v případě jeho roztržení nemůže tento papír nijak pracovníka ohrozit na zdraví. Pevný kryt na brousící hlavě není zbudován z toho důvodu, že je nutné vizuálně kontrolovat pohyb brousící hlavy po plechu, aby brusný papír nedělal rýhy. Brusku v době kontroly obsluhoval pan R.š a J., kryt byl odkryt mimořádně, krátce před příchodem kontroly, na brusce se totiž vyskytla porucha, která byla před příchodem kontroly odstraněna, a zaměstnanec kontroloval účinnost posunu lafety po provedení opravy. Kryt ležel přibližně 2 m od stroje s tím, že bude upevněn po provedení kontroly obnovení funkčnosti stroje. Poloha krytu je patrná i z videozáznamu. Zaměstnanec R.š zajišťoval, aby se v době, kdy byl kryt odmontován, nemohl jiný zaměstnanec ke stroji přiblížit, zejména k převodovce posunu lafety. K poškození zdraví ale ani tak nemohlo dojít, neboť hřídel se otáčí pomalu.

4. V dalším pak rozhodnutí již popisuje kontrolou zjištěné skutečnosti, což dokládá bohatou fotodokumentací, pořízenou v průběhu kontrol a následně i při ohledání místa samého. Kontrolní orgán vycházel zejména z foto č. 31 a videozáznamu č. 4 k závěru, že z části nezakrytý a neohrazený kontejner v hale D šponář K. nedozoroval, jak se žalobce brání, neboť v daném prostoru se nenachází. Otvor v podlaze se zapuštěným kontejnerem (bunkr) je ze dvou stran ohrazen stabilním plechovým ohrazením, vedle uličky je nad hranou otvoru sloupek s řetězem a čtvrtá strana je volně přístupná. Foto č. 39 pak dokumentuje pohled na nezakrytý a neohrazený kontejner se šponami na vedlejším pracovišti, opatřený z jedné strany přenosnými sloupky s nataženou červenobílou páskou. Další fotodokumentace přibližuje sejmuté poklopy (vše dne 10. 11. 2016). Ke kontrole dne 16. 11. 2016 z fotodokumentace popisuje žalovaný od 11:01 do 11:20 hodin nejprve částečně odkrytý kontejner, opatřený z jedné strany přenosnými sloupky s nataženou červenobílou páskou, bez zaměstnanců, později je evidován pracovník K., provádějící zametání špon. Zde je citováno porušení § 4 odst. 1 příloha, bod přílohy 3.3.6 nařízení vlády č. 101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí.
5. Správní orgán citoval dále výpověď svědka Š. a K., Pracovní postup pro manipulaci s kontejnery na špony, včetně zakázaných operací a konstatoval, že žalobce má zpracován Systém bezpečné práce zdvihacích zařízení ve smyslu normy 12480-1. Dále správní orgán uvedl výsledky ohledání místa pracoviště prvního deliktu, které bylo provedeno na základě podkladů ze dne 10. 11. 2016. Na straně 18 rozhodnutí pak jsou dále uváděna zjištění správního orgánu, vztahující se k druhému deliktu, tedy podkladové materiály ohledně pásové brusky, je citován Místní provozní bezpečnostní předpis č. MPBP/Kol/5303/p Bruska HPP 35, a to rovněž včetně zakázaných operací. Dále je uvedena výpověď pracovníků J. a R., pracovníků F. a V., u pracovníků K. a O. považoval jejich výpovědi správní orgán pro danou věc za bezpředmětné. Správní orgán dále zaznamenal námítky žalobce, vznesené při ústním jednání, v závěrečném vyjádření, doložení dokladů (správní delikt 1) a v dalších bodech tyto vypořádal. Počínaje str. 29 rozhodnutí pak zopakoval námítky žalobce, vznesené vůči správnímu deliktu 2, k nimž argumentoval doloženými důkazy ze spisu a konečně na str. 34 a dalších se vyjádřil k závažnosti zjištěných porušení právních předpisů a k výši pokuty.
6. Po odvolání žalobce bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2018, které v odvolacích námitkách neshledalo důvodnost.

II. Žalobní argumentace

7. Krajský soud v bodě 6 (výše) nerozváděl podrobně odvolací námitky žalobce, neboť po pečlivém seznámení se s podklady konstatoval, že jsou obdobné námitkám žalobním, které uvede následně.
8. Žalobce je přesvědčen, že správní orgány v daném případě porušily zásadu materiální pravdy, tedy porušily zásady § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Správní orgány nepřihlédly náležitě k tomu, že před zahájením kontroly ze strany inspektorů inspektorátu probíhal proces vyvezení kontejnerů na špony z důvodu jejich zaplněnosti, přičemž zatímco orgán I. stupně se snažil nepochopitelně dovodit, že tomu tak nebylo, byť byl jednoznačně prokázán opak, žalovaný shledal, že tato z pohledu žalobce naprosto zásadní okolnost není vůbec podstatná. K dalšímu problému pak žalobce uvedl, že hřídel posuvu převodovky lafety pásové brusky není nebezpečným zařízením, při jehož provozu bez krytu může dojít k vážnému pracovnímu úrazu, resp. toto je prakticky vyloučeno, neboť ke kontaktu osoby s hřídelí posuvu převodovky nemůže dojít. I kdyby se tak stalo, nemůže dojít k namotání osoby na hřídel. Kryt hřídele posuvu převodovky lafety pásové brusky neslouží vůbec na pracovišti žalobce pro účely zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nýbrž k ochraně proti prachu, jeho používání tak není vůbec v kompetenci správních orgánů.
9. K těmto námitkám žaloba dále rozvádí, že k porušení § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 101/2005 Sb., na pracovišti karuselů nedošlo, neboť bunkry jsou běžně zakryty v souladu s právními předpisy poklopy a otvor u karuselu SK 25 je ohrazen pevným ocelovým řetízkem, umístěným na pevném ocelovém odnímatelném sloupku, když řetízek je pevně spojen s dalším stabilním plechovým ohrazením bunkru. Kontejnery se však musí vyvážet, tyto nelze při vyvážení ponechat zakryté, ani těsně ohrazené řetízkem, nelze je vytahovat jeřábem přes ohrádku s řetízky. Zaměstnanec, provádějící tyto práce, musí vykázat z prostoru v případě vyvážení člověka, pokud by tam vstupoval. Správní orgány spojují spáchání deliktu s přímou činností pracovníka K., který měl na starosti vyvážení kontejnerů před kontrolou. Ta přišla na kontrolu přesně v situaci, kdy mělo dojít k vynětí kontejnerů z bunkrů, tento proces byl v průběhu kontroly přerušen, aby mohla tato nerušeně proběhnout. Zaměstnanci přitom dohlíželi na to, aby v průběhu kontroly nedošlo k ohrožení žádné osoby pádem do některého z kontejnerů. Podstatou žalobní námitky je tak to, že bunkry s kontejnery nebyly ohrazeny řetízky a zakryty poklopy výlučně v přímé souvislosti se záměrem zaměstnance vyvézt kontejnery, nejednalo se tak o úmyslné nebo nedbalostní pochybení nezajištěného otvoru v podlaze, nýbrž o očekávatelnou situaci plynoucí z běžné provozní potřeby. Inspektorát se nejdříve snažil vyvrátit tyto skutečnosti, navzdory řádnému předložení dokumentace k vývozu kovového odpadu žalobcem a prokázání skutečností, že byl používán jeřáb určený k této manipulaci, jakož i s ohledem na výpovědi svědků. Následně orgán I. stupně začal operovat s domněnkou, že dohled pracovníka K. nemohl být účinný, provedl za tím účelem šetření s měřením různých vzdáleností a fotodokumentací různých úhlů pohledu, které se ovšem ukázaly natolik zkreslujícími, že nebyly ani použity, argumentace byla následně založena na tom, že vyvážení neprobíhalo a pracovník zcela opustil pracoviště. Žalovaný pak navázal na uvedený postup s tím, že pracovník K. nestál v 12:19 hod. dne 10. 11. 2016 na jednom konkrétním místě, následně prohlásil, že jeho nepřítomnost nebyla vlastně pro spáchání deliktu vůbec důležitá. S dalšími námitkami žalobce se pak vypořádal velmi ledabyle. Zmiňuje např., že inspektorát tvrdí, že úklid kovových špon

do kontejneru s poklopem musí probíhat pouze skrz dvířka v poklopu, zcela protiřečí používání jeřábu k odstranění poklopu a probíhající vyvážení, neakceptuje červenobílou pásku a prověšený řetězek jako způsob ohrazení kontejneru. Žalobce nikdy netvrdil, že úklid špon probíhá vždy pouze při odsunutém poklopu, tento samozřejmě může probíhat i dvířky poklopu, ze stanoveného pracovního postupu však nevyplývá, že úklid může probíhat pouze pomocí dvířek. Mostový jeřáb byl používán bezprostředně před zahájením kontroly, jen z důvodů zahájení kontroly byl odstaven a celá činnost vývozu dočasně pozastavena. Pokud rozhodnutí orgánu I. stupně popírá chystání či průběh vývozu kontejnerů a jinde zase tvrdí, že probíhalo, ale bylo přerušeno, je zmatečné.

10. V dalším žaloba připomíná, že § 2 odst. 2 a § 23 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb., ani § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 101/2005 Sb., žádnou definici „ohrazení“ ani žalovaným avizovanou hierarchii bezpečnostních opatření neobsahují. Žalobci tak není jasné, z čeho kromě vlastních úvah žalovaný dovozuje, že prověšený řetěz ani červenobílá páska nemohou být ohrazením ve smyslu právních předpisů. Žalobce je považuje za dostatečnou, jejich smyslem není jen zabránit pádu do prohlubně, ale jejich význam je i optický a psychologický. Přítomnost a dozor zaměstnanců považuje žalobce za důležité, důkazy byly hodnoceny selektivně, neboť pracovník K. pracoviště neopustil. Pokud měl správní orgán pochybnosti, který pracovník se na fotu nacházel, měl učinit další kroky k takovému zjištění. Fotografie vůbec mohou zachytit pouze jediný okamžik a nemohou dokumentovat trvalé opuštění pracoviště. Pracovníkovi byla přítomnost kontroly nepříjemná, pracoviště však neopustil. Aplikace o tom, co pracovník zamýšlel je účelová, neboť v konkrétním případě existovaly specifické okolnosti, při kterých trvat na permanentním a nepřerušeném zakrytí či ohrazení kontejnerů nelze rozumně trvat. Je s podivem, že si pohyb zaměstnance kontrolní orgány nevyžádaly osvětlit přímo od pracovníka samého, o jeho pohybu nejsou proto přesné informace a nemohou z něho být činěny jakékoliv závěry.
11. K otázce odkrytého krytu na brusce pak žalobce uvedl, že hodnocení tamní situace proběhlo tendenčně, žalovaný tvrdí, že možnost vzniku nebezpečné situace na obdobných strojích je mu známa, tvrzení ale nemá oporu v provedených důkazech. Pomalu se otáčející hřídel převodovky posuvu lafety pásové brusky nemůže způsobit jakékoliv zranění, ledaže by si osoba takové způsobila úmyslně, je krom pomalého otáčení obklopena poměrně masivními nepohyblivými částmi pásové brusky, náhodný kontakt obsluhy je prakticky vyloučen. U případu brusky správní orgány ignorovaly výpovědi svědků, z nichž je však patrné, že chod pásové brusky bez krytu hřídele posuvu převodovky lafety nikoho neohrožoval a žádné riziko zranění nevzniklo. Provádění její opravy je důležitým momentem pro zhodnocení situace, neboť situace po opravě, kdy probíhala zkouška funkčnosti, byla jediným důvodem, proč nebyla pásová bruska v době kontroly kompletně zakrytována. Zkouška funkčnosti je přitom po opravě nedílnou a naprosto běžnou součástí opravy tohoto strojírenského zařízení. Ověření funkčnosti je přitom velmi polemicky možno pokládat za provozování stroje, tedy za jeho pracovní činnost. Bruska nebyla v určené době provozována, neboť běžela naprázdno.
12. Žalobce je dále přesvědčen o tom, že nedošlo ani k porušení § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 378/2001 Sb., bezpečnostní předpis žalobce obsahuje ustanovení „kde je to možné, používejte kryty“, jeho smyslem tak není zakrytovat celé zařízení, předpis vydal žalobce a je tedy na něm vyložit jeho smysl a účel. Za určitých okolností je možné

používat brusku i bez krytu některých součástí, např. v průběhu opravy a následného testování funkčnosti. Zelený kryt převodovky posunu lafety původně nebyl vůbec součástí pásové brusky, nebyl uveden v provozní dokumentaci a byl vyroben až dodatečně, a to výlučně za účelem ochrany mechanismu brusky před prachem, nejde tak o bezpečnostní kryt, na který se vztahují bezpečnostní předpisy. Žalobce tedy vyvinul veškeré úsilí k dodržení bezpečnosti práce, jeho postupy jsou jasné, skutkový stav tak nebyl dostatečně v daném případě zjištěn a došlo k porušení zásady materiální pravdy.

13. Žaloba dále spatřuje v postupu správních orgánů rozpor se zásadami správního řízení trestního. Jednak si dle jejího názoru správní orgány při obstarávání důkazů a jejich provádění a hodnocení počínaly nevyváženě a jednostranně v neprospěch žalobce, výše pokuty je s ohledem na zjištěnou situaci nepřiměřeně vysoká, není ani jasné, zda se jedná o správní delikt. Je též zcela mimo praxi jednotlivých oblastních inspektorátů práce. Na daný případ nebyla vždy aplikována správná právní úprava. Žalovaný považuje žalobce za stranu, která měla obstarávat důkazy, což není její povinností a je v rozporu s vyšetřovací zásadou. Žalovaný se odmítal zabývat důkazy, které hovořily ve prospěch žalobce. Zde žalobce odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), a to ze dne 27. 10. 2014, čj. 6 A 126/2002-27, kde soud zdůraznil, že trestání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy, tedy stejně pečlivě posuzovat okolnosti, svědčící ve prospěch i v neprospěch posuzovaného. Žalobce v tomto směru poukazuje na to, že správní orgány operovaly s věrohodností svědků podle toho, jak se jim to hodilo, v případě pochybností vytvářely smyšlené scénáře, kde a kdy se osoby pohybovaly, zejména u pracovníka K., u deliktu 2 jsou přehlíženy skutečnosti, viditelně odporující skutkovým zjištěním. Prezentace o běžném jednání tak, jak uváděno, u skutku 1 neodpovídá ze zjištění ani provedených důkazů, jsou srovnávány s extrémně závažnými porušeními bezpečnostních předpisů. Pokud by správní orgány hodnotily objektivně zjištěný skutkový stav, dospěly by k závěru, že žalobce žádný správní delikt nespáchal.
14. Jako případ správního zneužití vnímá žaloba výši uložené pokuty, odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002. Nebyly dostatečně vyhodnoceny polehčující okolnosti – minimální riziko újmy na zdraví, a další aspekty jako shledání situace pouze v daném okamžiku, nepříznivá hospodářská situace žalobce, nepřiměřená výše pokuty okolnostem případu. Nejvyšší pokuty, které orgány kontroly ukládají, odpovídají nejzávažnějším porušením bezpečnostního předpisu, žádný smysluplný důvod však v případě žalobce takto shledán nebyl. V žalobě pak konkrétně poukazuje žalobce např. na tragické následky pádu mostu apod. V neposlední řadě žaloba poukazuje na str. 30 rozhodnutí, kde žalovaný uvedl, že pozdější právní úprava přestupkového zákona by byla pro žalobce výhodnější, že však nebyl důvod ji využít. Žalovaný rovněž přikládal důraz na domnělou recidivu správního deliktu v oblasti bezpečnosti práce, avšak jediný moment nabytí právní moci rozhodnutí za správní delikt v tomto směru se datuje k listopadu 2014, zákonná fikce zahlazení odsouzení nebyla vůbec vzata v úvahu. Možností napomenutí se nově správní orgány vůbec nezabývaly.
15. Konečně, žalobce poukázal na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť toto není řádně a přesvědčivě odůvodněno ve smyslu § 67 a násl. správního řádu. Zejména poukazuje na rozhodnutí NSS ze dne 22. 10. 2009, čj. 9 As 21/2009, v němž je uvedený nedostatek vázán k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů, a to i na podkladě judikatury Ústavního soudu, v návaznosti na čl. 36 Listiny. V této

souvislosti pak věcně odkazuje na závěry žalovaného o nepřítomnosti zaměstnanců na pracovišti s částečně odkrytými kontejnery, na konstrukci neexistujících povinností žalobce, neboť se v daném případě jednalo o nedokončenou vyvážku, pro kterou neexistují žádné časové limity, u druhého deliktu sem pak spadá závěr žalovaného o možném úrazu, kde není jasné, z čeho je vycházeno kromě nepodložených úvah správního orgánu. Z prvostupňového rozhodnutí je pak zřejmé, že inspektorát se ani nepokoušel naplnit materiální korektiv, přestože z ustálené judikatury plyne taková jeho povinnost, odvolací orgán se pak snažil toto naplnit, avšak opět pouze svými úvahami. Rozhodnutí žalovaného se nevypořádalo dostatečně s odvolacími důvody a z tohoto pohledu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný se podrobně k obsáhlé žalobě vyjádřil písemně dne 26. 2. 2019. S žalobními námitkami žalovaný správní orgán nesouhlasí. Považuje za v řízení prokázaný fakt, že v průběhu kontroly proces vyvezení kontejnerů na špony neprobíhal a poukazuje např. na str. 14 žalobou napadeného rozhodnutí, v němž popisuje stav kontejnerů a zřejmost toho, že zaměstnanec celý proces vysypání neukončil. V průběhu kontroly žádná tato pracovní činnost neprobíhala. Dále se žalovaný vyjádřil k provedení místního ohledání, které bylo provedeno mj. proto, aby bylo ověřeno tvrzení žalobce a zaměstnance K. o vzdálenosti místa, kde měl stát ve chvíli kontroly ke karuselům a k úhlu jeho pohledu. Zde žalovaná připomíná, že pracovník při druhé kontrole 16. 11. 2016 nikam neodešel a zametal špony. K možnému způsobu úklidu špon žalovaný odkazuje na text str. 15 rozhodnutí, kde uvedl 3 způsoby možného úklidu špon. Neuvedl tedy, že úklid je možný pouze prostřednictvím dvířek poklopu. Žalovaný konečně odkazuje na dřívější pokutování obdobného pracoviště, z r. 2014, kdy za takové provinění - otevřená dvířka poklopů kontejnerů - byla ZVU POTEZ a.s. uložena pokuta. Žalovaný nikde netvrdil, že jeřáb nebyl bezprostředně před zahájením kontroly používán. V dalším žalovaný opět odkazuje na své rozhodnutí, z něhož vyplývá, že se ztotožňuje s částí námitek, že zaměstnanec K. hodlal oba kontejnery v okamžiku zahájení kontroly vyvézt, oba bunkry jsou vedle sebe, proto je odkryl pomocí jeřábu, sundal poklopy, řetízky a první sloupek u SK 25. Po zhlédnutí kontroly umístil částečně červenobílou pásku a odešel. Za nedůvodnou však žalovaný spatřuje tu část námitek, kde je tvrzeno, že uvedený zaměstnanec sledoval další události od vedlejšího stroje, kde se však dne 10. 11. 2016 nenacházel. Žalovaný zdůrazňuje, že v době kontroly byl jeřáb v klidu a žádný odvoz kontejnerů neprobíhal. Použité ohrazení nepovažoval žalovaný za bezpečné.
17. K předmětu pásové brusky žalovaný vyjádřil přesvědčení, že vypracování znaleckého posudku není pro posouzení pravděpodobnosti vzniku kontaktu či zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi zařízení potřebné, neboť inspektoři práce mají v uvedené oblasti odborné znalosti – zde odkaz na § 56 správního řádu. Tvrzení žalobce o pomalém chodu hřídele nepovažuje žalovaný za pravdivé a v tomto směru odkazuje na videozáznamy č. 4 a 6 ze dne 11. 11. 2016. Žalovaný je přitom přesvědčen, že ve svém závěru není povinen argumentovat žádnými konkrétními případy své rozhodovací a kontrolní praxe. Uvedl však přesto odkaz na dva případy projednávané Krajským soudem v Ostravě, týkající se vtažení zaměstnance do pohyblivých částí strojů. Doplnil, že přímou vázanost rychlosti hřídele na možný úraz ve svém rozhodnutí nevázal. Připomněl však, že z pořízené dokumentace je patrné, že v době kontroly byla na brusce

broušena plechová tabule, neběžela tedy naprázdno, u brusky byla obsluha, a to zaměstnanec R..

18. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce nemá pravdu, pokud poukazuje na jeho hypotetické konstrukce. Je to naopak žalobce, který tvrdil, že zaměstnanec K. stál v době kontroly na určitém místě, a když žalovaný prokázal, že tomu tak nebylo, uvedl místo jiné. Žalovaný spatřuje v odkrytých kontejnerech dva správní delikty ze dne 10. 11. 2016, neboť se jednalo o 2 kusy, dne 16. 11. 2016 pak o 1 kontejner, celkem tedy o tři správní delikty.
19. K otázce výše pokuty žalovaný uvedl, že vyhodnotil celkovou ekonomickou situaci žalobce, uvedl však, že samotná okolnost, že podnikání účastníka není v současné době snad výdělečné, nemůže znamenat, že neponese odpovědnost za spáchané správní delikty. Navíc sankce 200 tisíc Kč nemůže být sama o sobě likvidační, byť by se žalobce pohyboval v současné době ve ztrátě. Obdobné výše pokut jsou ukládány na více správních deliktů a uvedená pokuta se tak běžné praxi nevymyká. Hlavním kritériem je zde intenzita skutkových okolností věci, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů.
20. Dále žalovaný nesouhlasil s tím, že aplikoval nesprávné právní předpisy a výrazně v neprospěch žalobce. Ustanovení §§ 43 a 44 přestupkového zákona nebylo možné na žalobce aplikovat vzhledem k jejich konkrétnímu znění, k problému zahlazení deliktu na úseku bezpečnosti práce pak žalobce připomněl, že zákon žádnou dobu k takové aplikaci nestanoví. V dalším pak odkazuje na str. 25 svého rozhodnutí, kde se vypořádal s možným a pouhým napomenutím žalobce, neboť závažnost jeho protiprávního jednání tomuto neodpovídala.

IV. Jednání krajského soudu

21. **Krajský soud jednal ve věci dne 15. 7. 2020.** Zástupce žalobce, který převzal původní zastoupení, přednesl repliku. V ní poukázal na to, že v žalobě nejsou obsaženy žádné sarkastické poznámky vůči žalovanému, za dehonestující naopak označil způsob jednání žalovaného, kdy např. vůči zaměstnanci K. použil přímo v rozhodnutí označení „strašpytel“ či „jako malý kluk“. Dále poukázal na to, že žalovaný uvádí, že všechny odvolací námitky vypořádal, a žalobní jsou obdobné, toto však žalobce nepovažuje za akceptovatelné, neboť k některým nebylo přihlédnuto, případně byly vypořádány nedostatečně. Poukázal na to, že rozhodnutí na 12. straně považuje za nevýznamné, zda se kontejnery v době kontroly žalovaného vyvážely či ne, neboť správní delikt spatřuje již v tom, že byly nezakryté. Nyní ve vyjádření opět tvrdí, tak jako i orgán I. stupně, že se vůbec nevyvážely. Toto zřejmě vyvozuje z toho, že tento proces neprobíhal nepřetržitě i v době, kdy na místě byli přítomni inspektoři. To však spatřuje žalobce zcela proti zdravému rozumu a základním pravidlům bezpečnosti práce a ochrany při práci. Průběh vyvezení však inspektory vůbec nezajímal a tento neprověřovali. Veškeré úvahy žalovaného na toto téma jsou pouhé domněnky, nemající oporu v kontrolních zjištěních a jsou dokonce v přímém rozporu s provedenými důkazy. Dokument, na který odkazuje žalovaný vzhledem k odvozu kontejnerů, je ve skutečnosti harmonogram odvozu velkého kontejneru, kam se vyváží menší kontejnery z karuselů, nikoliv rozpis vyvážení těchto menších kontejnerů, tyto se vyváží dle potřeby. Je tak odkazováno na chybný dokument, z něhož jsou vyvozovány nesprávné závěry. Poznámkou o přítomnosti pracovníka K. na pracovišti žalobce poukazuje na to, že pokud by byl žalovaný přesvědčen o jeho nepřítomnosti, nemusel by následně prověřovat, odkud kam

mohl či nemohl vidět v době kontroly. Není nikde řečeno, že se nemohl pohybovat, závěr o jeho nepřítomnosti je vyvozován z jedné fotografie a z té, na níž je přítomen, nebylo vyvozeno nic. K tomu, že žalovaný uvedl, že nezpochybňoval výpověď svědka H., replika cituje znění tohoto odstavce ze strany 17, z něhož plyne opak, dále též cituje ze str. 15 prvostupňového rozhodnutí, kde správní orgán (a následně na str. 16) zpochybňoval používání jeřábu před kontrolou.

22. Zástupce žalobce zmínil k diskutovanému úklidu špon, že tento se samozřejmě provádí dvířky v poklopu – jedná se o běžnou praxi, nicméně jakmile se kontejner zaplní, odstraní se před vyvezením poklop, provede se smetení špon do kontejneru a ten se vyveze. K otázce, kterou nastolil žalovaný, tedy zda vůbec pracovník K. započal vyvážení a toto přerušil či zda prováděno nebylo, je nasnadě otázka, proč by jinak prováděl odstraňování poklopů, které je nedílnou součástí procedury vyvezení kontejnerů. Dále pak k problému řádného ohrazení kontejnerů žalobce poukázal na to, a to z běžné praxe, že má-li ohrazení sloužit jako prevence pádu do prohlubně v povrchu, lze konstatovat, že jak řetízky, tak zejména červenobílá páska jsou pro tento účel používány zcela běžně, a to v podstatně rizikovějších prostředích, kde se pohybuje větší množství osob. V praxi ani není možné ohradit veškeré prohlubně pevnou fyzickou překážkou. Odkaz k § 2 odst. 1 ve spojení s bodem 1 části I Přílohy č. 1 k nařízení vlády č. 591/2006 Sb., je naprosto nepřítomný, neboť zde není legální definice pojmu „ohrazení“, dané ustanovení upravuje zásady zajištění staveniště proti vstupu nepovolaných osob. Strojírenský obchodní závod není staveništěm a v daném smyslu nelze zvažovat tedy ani analogické použití. V dalším žalobce poukázal na provedené fotografie, zejména pak na skutečnost, že žalovaný vyvodil z jedné fotografie, že pracovník K. nebyl na pracovišti, z další fotografie, kde se pracovník nachází, vyvodil, že to není on, a to pro horší kvalitu, aniž by cokoliv prověřoval. Snaha o ověření místa pobytu pracovníka v průběhu kontroly nebyla ani při jeho výsledku.
23. Následně zástupce žalobce komentoval vyjádření žalovaného ohledně hřídele převodovky posunu lafety pásové brusky v tom směru, že toto vyjádření vyzývá žalobce, aby předložil důkazy o tom, že se na uvedené zařízení nemohl žádný zaměstnanec namotat. Je to však naopak žalovaný, kdo by měl dokazovat, že takové riziko skutečně hrozí, jde však stále pouze o tvrzení, ničím neprokázané. Úsudek inspektorů v daném směru nemůže, dle přesvědčení žalobce, nahradit závěry znalce či odborné literatury. Pokud by soud měl situaci ohledně krytu hřídele za porušení právních povinností, je k možnosti reálného nebezpečí úrazu zaměstnance navrhováno vypracování znaleckého posudku. K žalovaným citovaným argumentacím z jednání Krajského soudu v Ostravě se nabízí otázka, kam by se měl zaměstnanec přes stroj natahovat, za jakým účelem, nehledě na to, že odkaz na pásový dopravník je nereálný, neboť se jedná o úplně jiné zařízení. Tvrzení žalovaného, že pracovníci F. a V. a nebyli přítomni u pásové brusky, není podloženo žádnými důkazy. Zkouška provozu pásové brusky samozřejmě neznamená, že u stroje budou nepřetržitě stát dva zaměstnanci a sledovat jeho chod. Z ničeho není patrné, jak žalovaný dospěl k závěru, že v době kontroly neprobíhal zkušební chod brusky, u tohoto by pak bylo vcelku i nebezpečné ponechat zakrytování, neboť v případě dalšího nutného zásahu by se musel opět kryt sundávat. Jde o obdobnou situaci, kdy automechanik zkouší po opravě motoru vozidla vozidlo s otevřenou kapotou. Z videozáznamů je patrné, že pásová bruska v uvedené době pracuje naprázdno, plech je sice na pásu položen, ale hlavice brusky není posouvána, proto jen jezdí po jedné linii plechu. Aby bylo možné hovořit o provozu k používání, musel by přítomný

pracovník točit klikou, aby se příslušná část lafety brusky pohybovala. Brusná hlava je však stále ve stejné pozici a celé zařízení nikdo fyzicky neobsluhuje. Dále pak z ničeho neplyne tvrzení žalovaného, že svědek R. v době výsledku věděl, že se nejednalo o závadu na motoru, otázky při výsledku obecně směřovaly k závadě zařízení. Konečně, nelze přehlédnout, že i výrobce brusky nepovažoval pomalu se otáčející a ze všech stran obtížně přístupné krátké části hřídele převodovky lafety za potenciální nebezpečí, neboť předmětný kryt nikdy nebyl bezpečnostní pomůckou, ale pouhou ochranou proti prachu.

24. Ze všech výše uvedených důvodů je žalobce i nadále přesvědčen, že správní orgány ignorovaly v řízení právní zásadu „in dubio pro reo“, nepostupovaly nestranně a ve svém postupu si mezery ve stavu věci „domýšlely“ tak, aby věc byla v neprospěch žalobce. K výši pokuty pak z postupu žalovaného plyne princip – velký podnik, velká pokuta, přestože nezaujaté osobě musí být jasné, že při objektivním posouzení míry závažnosti údajných přestupků žalobce je výše pokuty zcela neadekvátní. Využití příkladů, při nichž došlo k závažným poškozením zdraví, není adekvátní věci žalobce. V závěru své repliky pak žalobce navrhl provedení důkazů, jednak ze správního spisu, jednak výpověďmi svědků P. K., R. R., M. J. a Ing. J. H. – finančního ředitele žalobce, tohoto k otázce nepříznivé hospodářské situace společnosti.
25. Krajský soud konstatoval, že ve správním spise se nachází bohatá fotodokumentace haly, v níž jsou umístěny kontejnery s odkrytými víky, dále pracovní smlouvy a zdravotní prohlídky zúčastněných zaměstnanců, provozní deník stroje – vodorovná vyvrtávačka, místní provozní bezpečnostní předpis pásové brusky, zpráva o její revizi z 16. 11. 2016, osnova školení bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků ze dne 1. 1. 2016, Zápis o školení jeřábníků a vazačů břemen z 8. 9. 2016. Dále jsou přítomny materiály, zpracované pro bezpečný provoz zařízení, pro poskytování OOP, zprávy o revizi elektrických instalací a zařízení, Protokol o kontrole z 10. 11. 2016, písemné námitky žalobce proti v protokolu uvedeným zjištěním ze dne 3. 2. 2017 a jejich vyřízení nadřízeným pracovníkem Ing. J. R. (zamítnutí). Ve správním spise dále následuje vydání Příkazu oblastního inspektorátu o obou správních deliktech, kdy byla žalobci uložena pokuta v částce 250.000,- Kč. Po podaném odporu proběhlo správní řízení, v němž bylo nařízeno ústní jednání, které proběhlo dne 23. 5. 2017, byla doložena rozvaha a výkaz zisku a ztrát s přehledem o změnách vlastního kapitálu žalobce z r. 2015, dále byli vyslechnuti jako svědci pracovníci žalobce, a to M. J., P. K., V. S., R. R., F. Š. a byl vyžádán seznam zaměstnanců směny ze dne 10. 11. 2016 a 16. 11. 2016. Dále pak byli předvoláni k výsledku pracovníci R. H., A. K., J. O., O. V. a D. F.. Ve spise je přítomen Protokol o zajištění důkazů ohledáním věci nemovité a věcí movitých ze dne 15. 11. 2017 s bohatou fotodokumentací, vyjádření žalobce k protokolu.
26. Pověřená pracovnice žalovaného při jednání soudu odkázala na písemné vyjádření ve věci, v reakci na repliku žalobce pak uvedla, že v době kontroly neprobíhal vývoz kontejnerů, tyto nebyly zabezpečeny v souladu s harmonogramem těchto prací, ani s vnitřním bezpečnostním předpisem. Podstatné skutečnosti pak vyplývají jak ze samotného protokolu o kontrole, tak i ze záznamů o místním šetření. Krajský soud sdělil, že důkazy, které vyplývají a byly konstatovány ze správního spisu, není potřebné provádět, návrh na provedení důkazů výpověďmi pracovníků soud zamítl s tím, že pokud by shledal tyto nedostatečnými, znamenalo by to důvod k navrácení řízení do stadia správního řízení.

27. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, vrácení věci k dalšímu řízení, na náhradě nákladů řízení účtoval odměnu právního zastoupení, spočívající ve 4 úkonech právní služby, cestovní náhradě zástupce žalobce, náhradě za promeškaný čas, DPH a soudní poplatky, celkem částku 22.921,- Kč. Pověřená pracovnice žalovaného navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné, náhradu nákladů řízení neúčtovala.

V. Posouzení věci krajským soudem

28. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
29. Žalobce namítal v žalobě, že v průběhu řízení před správními orgány došlo k porušení zásady materiální pravdy a poukazoval na skutečnost, že žalovaný náležitě nepřihlédl k faktu, že u prvního správního deliktu probíhal před zahájením kontroly proces vyvezení kontejnerů na špony z důvodu jejich naplněnosti. Zde namítal zejména, že orgán I. stupně přes průkaznost této skutečnosti se snažil dovodit, že tomu tak nebylo, odvolací orgán – žalovaný – shledal, že tato skutečnost není podstatná, za podstatnou v tomto ohledu považoval to, že v době kontroly nebyly poklopy umístěny na kontejnerech a prohlubně nebyly řádně bezpečnostně opatřeny. Krajský soud předně zdůrazňuje, že se pečlivě seznámil se všemi důkazy, přítomnými ve správním spise. Z nich je možné uzavřít, že s ohledem na prakticky shodné výpovědi svědků F. Š. P. K. (dne 19. 6. 2017) a dále R. H. (30. 8. 2017) bylo dne 10. 11. 2016 v době před kontrolou správního orgánu započato provádění vyvážení kontejnerů u dvou karuselů, které byly zaplněny šponami. Svědek Š. uvedl, že pracuje jako karuselář, v den kontroly vykonával práci na karuselu SK 25 A, mistr H. mu zde dal práci na nerezovém materiálu. Vzhledem k tomu, že se nemohou míchat nerezové a jiné špony, chtěl po manipulanci K., aby vyměnil kontejner. Ten smotal řetízky a mistr poslal svědka Š. na karusel SK 50 A. Zde byl též plný kontejner, řekl tedy manipulanci, že je nutné ho též vyvézt. Pracovník K. přijel s jeřábem, odkryl kontejner, dal stranou poklop a nahnul tam velké špony, s tím, že to pak dá úplně stranou a vyveze to. Na SK 25 A není žádný poklop a ze strany obsluhy se zajišťuje pouze řetízky, což nemohl provést, neboť obsluhoval karusel SK 50 A. Obě pracoviště jsou od sebe vzdálena cca 5 metrů. Kontejnery, když to jde, vysypou do velkého kontejneru firmy, která odpad likviduje, ta jezdí na zavolání. K druhé kontrole uvedl, že toto si nepamatuje, dělal na vzdálenějším pracovišti. Jeřáb, pokud ho nepoužívají, zůstává v prostoru dílny. Na otázku časového přemístění z jednoho karuselu na druhý uvedl, že toto si nepamatuje. Svědek K. vypověděl, že pracuje jako manipulační dělník, pouze na ranní směnu. V den kontroly ho požádal pan Š., aby vyvezl kontejner u karuselu 25, neboť nemohl míchat obyčejné špony s nerezem. Protože ten pak přešel na velký karusel, u něhož byl plný kontejner, požádal ho o vysypání. U velkého karuselu svědek jeřábem sundal oba poklopy, vyvezl špony, pak šel dokončit kontejner u malého karuselu. Kontejner u velkého vyvezl až po kontrole. Když přišla kontrola, byly sundány jen ty dva poklopy a jeřáb odsunul stranou, neboť ho nedávají pod světlo, aby bylo vidět. Pokud jde o otevřený poklop při druhé kontrole, to si již přesně nepamatuje, asi to dělal on, se stejným postupem, vzdálenost mezi kontejnery určil asi 5 metrů. Svědek H. v průběhu výpovědi uvedl, že pracoval jako mistr a vedoucí dílny, při kontrole byli u karuselů pan Š. a K.t. Byli seznámeni s postupem vyvážení kontejnerů tak, že poklop se dá stranou, kontejner se zavěsí na jeřáb a vysype do kontejneru ve vzdálenosti 3 – 5 metrů. K., když viděl osoby ve žlutých vestách, asi opustil ze strachu pracoviště. Jsou zde vyznačené uličky, a pokud tam jde nějaká návštěva, neměl by je opustit. K druhému dni kontroly si již nic nepamatuje. K dotazu, kde byl pan K. v době kontroly, svědek uvedl, že snad u toho JAMESON obráběcí centrum, tj. asi ve vzdálenosti 10 m od SK 25 A a 15

m od SK 50 A. Toto místo určil svědek i na předložené fotografii, k dotazu, jak často se vyvážely třísky z jam, sdělil, že podle množství práce, někdy i dvakrát denně.

30. Z Pracovního postupu pro manipulaci s kontejnery na špony (ocelové nebo nerezové třísky – odpad z třískového obrábění kovů), který je rovněž obsahem správního spisu, soud uvádí, že tento obsahuje určení osob, které nahlašují požadavek na vývoz mistrovi, případně přímo obsluhuje toto zajišťující, zákaz mísení ocelových a nerezových špon. Manipulaci s kontejnery zvládne zaměstnanec s platným průkazem vazače a jeřábníka, váha nejobjemnějšího, zcela třískami naplněného kontejneru, je max. 3 t. Dále je popsán jeřáb, ovládaný ze země funkčním dálkovým ovládáním, který manipulant používá s pomocí řetězového vazáku o nosnosti 8 t, a 4 ks přídavných řetězových vazáků a speciální ocelové tyče se zahnutým háčkem na konci. Před začátkem manipulace se zaměstnanec ujistí, že má k dispozici a v bezvadném stavu všechny potřebné vazací prostředky a speciální pomůcky, za pomoci jeřábu a vazacího prostředku odstraní celý ocelový kryt bunkru, na těch, které nemají pevný plechový kryt, sejme ohrazující řetízky, připevněný na snímatelných sloupcích kolem bunkru, vše uloží poblíž bunkru. Za pomoci jeřábu umístí řetězový vazák přibližně nad střed bunkru v dostatečné výšce, dle podrobného popisu připevní kontejner, poodjede, zabezpečí prázdný bunkr provizorním ohrazením, např. červenobílou výstražnou páskou na sloupcích ve vzdálenosti 1,5 m od hrany pádu, zajistí vysypání kontejneru, vrátí se k bunkru, odstraní provizorní ohrazení, a spustí prázdný kontejner do bunkru. Poté odpojí přídavné řetězové vazáky, vrátí poklop, či nasadí ohrazující sloupky s řetězovou zábranou. Mezi zakázané operace pak patří povinnost zaměstnance upozornit na to, že osoby přítomné na pracovišti se nesmějí pohybovat pod, nebo v těsné blízkosti zavěšeného břemene, musí je vykazat z nebezpečného prostoru, pokud neuposlechnou jeho příkazů. V opačném případě nesmí pokračovat v práci a musí vše nahlásit mistrovi. V bodě 2 a 3 protokolu je popsána potřebná opatrnost postupu práce a v bodě 4 je řečeno, že otevřené bunkry bez zakrytí poklopy, bez připevněného řetězového ohrazení, případně bez provizorního ohrazení červenobílou páskou na sloupcích nesmějí být takto ponechávány, pokud se v jejich blízkosti neprovádí pracovní činnost pro vyvážení nebo navážení kontejnerů.
31. V určité chvíli byl vývoz kontejnerů se šponami přerušen přítomností kontroly, tedy, jak vyplývá z Protokolu o kontrole, na této byli účastní 2 inspektoři oblastního inspektorátu, a za žalobce Ing. H., technik BOZP, Mgr. H., personální ředitel a J. H., vedoucí TZV. Z uvedeného protokolu plyne celkem 18 kontrolních zjištění, z nichž za správní delikt byla následně považována dvě pochybení v bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, a to, jak výše uvedeno v bodě 1, nedostatečné ohrazení vyvážených kontejnerů na špony a sundaný kryt převodovky lafety brusky. K zjištění, týkajícím se odkrytých kontejnerů krajský soud po připomenutí jednotlivých důkazů shora konstatuje, že z výpovědí zaměstnanců a zmapovaného stavu pracoviště nemá vcelku pochyb o tom, že v době, kdy se na pracoviště dostavila kontrolní skupina, probíhaly jednotlivé fáze vývozu plných kontejnerů na špony tak, jak uvedli pracovníci Š. a K.. V této chvíli považuje krajský soud za potřebné připomenout, že v uvedené chvíli mělo být manipulováno pomocí jeřábu s několikátunovými tělesy, a při této manipulaci Pracovní postup, jak uveden v bodě 30., příkazuje, resp. zakazuje přítomnost nezúčastněných osob v nebezpečném prostoru. Z uvedeného pohledu je pak přerušení práce obsluhujícím pracovníkem K. vcelku pochopitelné, neboť osoby, které takto na pracoviště vstoupily, byly sice z jeho pohledu jistě osobami, o bezpečnosti práce dostatečně obeznámenými,

nicméně i tak osobami, které se pohybovaly v nebezpečném prostoru a mohly tak být ohroženy. Jeho přerušení pracovní činnosti proto krajský soud nepovažuje za porušení pracovní kázně, spíše je otázkou, jak se měl dotyčný pracovník v uvedeném momentě přesně zachovat. Částečně ohradil odkryté kontejnery, a jak uvedl on, i další svědek mistr H., poodešel, aby sledoval další dění, k vedlejšímu stroji. Z obsahu správního spisu je pak nepochybné, že inspektoři bezpečnosti práce na uvedeném pracovišti následně pořizovali řadu dokumentů, tedy se evidentně na pracovišti zdržovali po delší dobu. A v tomto bodě považuje krajský soud za naprosto nedostatečný obsah výpovědí výše uvedených svědků, a to jak k tehdejší samotné činnosti pracovníka K., tak ale k jednotlivým okolnostem použití jeřábu, svědek K. měl podrobně popsat celý postup již ukončených fází vývozu, svoji obvyklou praxi při vývozu kontejneru, zda se v daný moment tato zásadně změnila z důvodu kontroly. Pokud pouze uvedl, že mu nebyla kontrola příjemná, jedná se o pochopitelný pocit kontrolovaného pracovníka, který však o ničem nevypovídá a o úkonech, znamenajících zabezpečení odkrytých kontejnerů již vůbec. Námitky nedostatečného zjištění skutkového stavu věci jsou v tomto případě adekvátní, neboť krajský soud je přesvědčen, že ani velké množství fotopodkladů nemůže nedostatečné výpovědi svědků zcela nahradit. Navíc, jak soud výše uvedl, Pracovní postup obsahuje 4 body zakázaných operací, již se ovšem samozřejmě nezmiňuje, co přesně má učinit pracovník, pokud do nebezpečného prostoru vejdou osoby, které mají v oblasti bezpečnosti práce podrobné a všestranné znalosti, jako jsou např. inspektoři bezpečnosti práce, či podnikový pracovník BOZP, který zcela zřejmě provádí i proškolení zaměstnanců v této oblasti. Z uvedeného pohledu právě, jak soud i výše uvedl, nemůže považovat přerušení určité fáze činnosti, tedy odstavení jeřábu a provizorní zabezpečení odkrytých kontejnerů, za dosud zjištěného stavu věci, za bezprecedentní porušení bezpečnostních předpisů pracoviště. Krajský soud je přesvědčen, že odpovědným pracovníkem v oblasti bezpečnosti pracoviště je na uvedeném pracovišti mistr, tento měl být kontrolní skupinou informován o jejím vstupu na pracoviště, zřejmě by sdělil, že je prováděn vývoz kontejnerů, tedy buď se skupina bude zdržovat na vzdálenějším bezpečném místě a pozorovat dodržování bezpečnostních předpisů, nebo měly být práce přerušeny, zmapována situace kontrolním orgánem a poté opět z bezpečného místa sledováno dokončení prací. To, že se tak nestalo, pouze navodilo situaci, kdy obě strany vznášejí protichůdné argumentace. Za takového stavu ale musí soud přisvědčit žalobním námitkám o nedostatečně zjištěném stavu věci, neboť v průběhu provádění vyvážení kontejnerů či momentálního přerušení práce z důvodu přítomnosti jiných osob na pracovišti nemohla být situace posuzována jako standardní, kdy samozřejmě musí být poklopy jam na svém místě anebo otvory v podlaze řádně ohrazeny. Krajský soud tak nemohl přisvědčit bez dalšího, že správní spis mapuje nedodržení § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 101/2005 Sb., bod 3.3.6 jeho přílohy, kde je upraveno, že „všechny otvory nebo nebezpečné prohlubně v podlahách musí být zakryty nebo ohrazeny. Poklopy nebo kryty musí mít nosnost odpovídající nosnosti okolní podlahy a musí být nasazeny tak, aby se nemohly samovolně odsunout nebo uvolnit, a musí být zapuštěny do stejné úrovně s okolní podlahou“. V tomto směru jsou minimálně výpovědi pracovníka K. a mistra H. zcela nedostatečné.

32. V dalším pak krajský soud přezkoumal situaci, která nastala na pracovišti žalobce dne 11. 11. 2016, kdy kontrolní orgán zjistil, že je provozována pásová bruska na broušení kovů, a to bez ochranného krytu převodovky lafety. Tím mělo dojít k porušení ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 378/2001 Sb., podle něhož „Minimálními požadavky na

bezpečný provoz a používání zařízení v závislosti na příslušném riziku vytvářeném daným zařízením jsou a) používání zařízení k účelům a za podmínek, pro které je určeno, v souladu s provozní dokumentací; zaměstnavatel může stanovit další požadavky na bezpečnost místním provozním bezpečnostním předpisem, a to minimálně v rozsahu daném normovou hodnotou“. V daném případě plyne ze správního spisu nepochybné zjištění, že v době kontroly pracoviště byl na předmětné brusce sundán kryt převodovky lafety. Tuto skutečnost nikdo nespornuje, zaměstnanci však prohlásili, že před příchodem kontroly došlo na brusce k poruše, která byla opravována a v době kontroly probíhal zkušební provoz po opravě, z uvedeného důvodu proto nebyl zatím kryt nasazen. K věci vypovídali jako svědci zaměstnanec J., který uvedl, že pracuje jako kovář, ale v době kontroly byl na výpomoc u brusky, pomáhal pracovníkovi R. sundat kryt z části, kde se pak točí klikou. Byla tam totiž nějaká závada, jaká, to neví, protože on pouze připravoval plech, na brusce nepracoval. Kdyby tam závada nebyla, tak by kryt nesundávali, jinak kryt sundaný neviděl. Sundaný kryt nemohl ohrozit zdraví, pokud by někdo netočil klikou, pokud byla bruska zapnutá, kryt nesundávali. Zaměstnanec R. vypověděl, že pracuje jako kotlář, parťák B. ho poslal na leštící linku, v průběhu dne byl k němu poslán pan J., který mu pomáhal připravovat materiál. V průběhu dne se stala porucha, bruska nepracovala, jak má. S panem J. odebrali kryt ze zadní části brusky, v té době byla odpojena od sítě. Pan J. odešel, asi za 20 minut přišli dva lidé, po pěti minutách přišla kontrola, v tu dobu se bruska zkoušela, prozatím bez krytu. S chodem brusky byl seznámen, pracoval na ni asi 4x, opravu prováděli dva lidé z údržby. Do krytu je vyříznut otvor pro kliku, pokud se klika zandává manuálně, není nutné kryt sundávat, pokud se opravuje motor, je nutné ho sundat. Dále byl slyšen svědek F., který sdělil, že pracuje jako zámečnický, k opravě brusky si pamatuje, že na ní chyběl kolíček pásky, šli pro novou na údržbu, páku vyměnili, bruska se musela nějak odzkoušet. Testovací režim běžel s odděleným krytem převodovky brusky asi třičtvrtě hodiny, odešel s kolegou ohlásit vedoucímu, že je bruska opravená, asi na 5 minut se vzdálili, u brusky zůstala obsluha. Aby se s odkrytým krytem někdo zranil, musel by to udělat úmyslně. Svědek V. vypověděl, že je zaměstnán jako údržbář, po hlášení ke konci r. 2016, že je něco s bruskou, se na ni šel s kolegou F. podívat, zasekával se aretační kolík, kterým se aretuje posun. Ten vyměnili za funkční, celá záležitost trvala asi dvě hodiny, nejdříve to odzkoušeli, taková oprava není bez sundání krytu převodovky možná. Po opravě se toto muselo bez krytu odzkoušet, jak dlouho to trvalo, si již nepamatuje.

33. Jak plyne z výpovědí svědků, v inkriminovanou dobu kontroly měla probíhat na brusce zkušební fáze po opravě, s jediným sundaným krytem, a to na převodovce lafety, který byl nasazen po proběhlém cyklu odzkoušení, časově i po proběhlé kontrole bezpečnosti práce na pracovišti. Krajský soud je po přezkoumání věci přesvědčen, že s ohledem na výpovědi zúčastněných zaměstnanců se jedná o poněkud nestandardní situaci (vzhledem k aplikaci předpisů o bezpečnosti práce) i v případě pásové brusky. Rozhodnutí oblastního inspektorátu obsahuje na str. 33 v konci prvního odstavce závěr, že v průběhu kontroly prováděné inspektory zdejšího správního úřadu byla pásová bruska HPP 35, KS JC č. 13126 provozována, byla v činnosti a používána k účelu pro který je určena, bez krytu převodovky lafety s pohyblivými částmi, tj. byla provozována v rozporu se shora uvedeným Místním provozním bezpečnostním předpisem účastníka řízení č. MPBP/Kot/5303/p.bruska HPP 35. V rozporu s tímto předpisem bylo postupováno i při provádění opravy“. Krajský soud však s takovým závěrem nemůže zcela souhlasit, neboť, jak výše uvedl, v daném případě výpovědi směřují k závěru, že

kontrola byla přítomna fázi tzv. odzkoušení řádné opravy, kdy je nenasazený kryt lafety zdůvodnitelný. Uvedený bezpečnostní předpis pro provoz a zakázané operace upravuje neuvádění stroje do provozu s odmontovaným krytem a to, že nemají být odstraňovány bezpečnostní zařízení, jako jsou kryty, toto však za běžného pracovního provozu, s nímž jsou výpovědi zaměstnanců v příkrém rozporu. Tento rozpor však nebyl zásadním způsobem v průběhu správního řízení odstraněn a je na žalovaném, aby tak případně učinil. Podobné dokazování je dle přesvědčení soudu zcela nad rámec přezkumného řízení soudního a musí být proto důvodem pro navrácení věci do stadia správního řízení.

34. Soud dále nemohl přehlédnout, že v dalším odstavci téže strany je uvedeno, že bruska je stará cca 30 let a správní orgán se ztotožňuje s tvrzením, že kryt převodovky brusky mohl být vyroben až dodatečně, tj. v souladu s nařízením vlády č. 378/2001 Sb., které nabylo účinnosti 1. 1. 2003. To by znamenalo, že kryt převodovky lafety byl skutečně doplněn za účelem bezpečné práce. Toto však nekoresponduje s tvrzením žalobce, že byl doplněn pouze a jen za účelem menší prašnosti a tento zásadní moment považuje soud za potřebné rovněž postavit na pevně, neboť vnáší do případného porušení bezpečnosti práce, které by mělo být řádně sankcionováno, naprosto zásadní roli.
35. Krajský soud po přezkoumání věci dospěl k závěru, že v daném případě nebyly dosud dostatečně zjištěny rozhodné skutečnosti, které bezprostředně souvisí s možností zjištění správního deliktu na úseku bezpečnosti práce na pracovištích žalobce, jak výše uvedeno a je přesvědčen, že žalobní námitky, které shledal důvodnými, je nutné posoudit s úvahou o tom, že v běžném provozu strojírenských zařízení jsou žalobcem namítané situace vcelku možné. Nelze přehlédnout, že výpovědi zaměstnanců byly v tvrzení o probíhajícím vyvážení kontejnerů i opravě brusky prakticky shodné. Provedené důkazy je proto nutné hodnotit v uvedených souvislostech a znovu zhodnotit samotnou podstatu správních deliktů, posléze pak případně i výši uložené pokuty. Správní orgány jsou dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, povinny postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jejich úkonů s požadavky uvedenými v § 2 tohoto právního předpisu. Zde pak soud zdůrazňuje zejména povinnost správního orgánu dbát o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem dané věci. K tomu odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. jeho rozhodnutí ze dne 30. 12. 2010, čj. 4 Ads 44/2010, z něhož vyplývá mj., že v rámci řízení o uložení pokuty za správní delikt, zahajovaného z úřední povinnosti, jako jedné ze základních forem správního trestání, je třeba klást zvláštní důraz na důkladné zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů a jejich rozhodnutí důsledně prověřovat zásadou materiální pravdy jako jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 3 správního řádu, jakož i zásadou vyšetřovací (vyhledávací) podle § 50 odst. 3 věty druhé téhož zákona.
36. Krajský soud výše popsal, v čem spatřuje vadu řízení, které předcházelo vydanému rozhodnutí ve věci, postupoval proto s odkazem na ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. Věc vrací žalovanému k dalšímu řízení – odst. 4 téhož ustanovení, v němž žalovaný vezme v úvahu skutečnosti soudem zjištěné a popsané – odst. 5 téhož.

VI. Náklady řízení

37. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalobce účtoval náklady právního zastoupení, spočívající ve 4 úkonech právní

služby, 4 režijních paušálech, cestovném v částce 1.437 Kč a 600 Kč náhrady za ztrátu času, a dále 4.000 Kč soudní poplatek, v celkové částce 22.921 Kč. Krajský soud žalobci účtované náklady řízení přiznal dle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to s odkazem na jeho ustanovení § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 (4 x 3.100 Kč), § 13 odst. 3 (4 x 300 Kč). Dle § 14 odst. 1 písm. a) je přiznáno 6 x 100 Kč, zástupce žalobce je dle připojeného osvědčení plátcem DPH. Účtoval jízdné k jednání soudu a zpět v celkové délce 220 km vozidlem Honda Civic s průměrnou spotřebou paliva 7,5 l/100 km, cena paliva za 1 l činí 32 Kč a základní náhrada za 1 km 4,20 Kč, v celkové výši 1.427,36 Kč. Žalobce uhradil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000 Kč a 1.000 Kč za žádost o přiznání odkladného účinku žaloby. Celkem činily tedy náklady právního zastoupení ve věci úspěšného žalobce částku 22.921 Kč.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. červenec 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu